

[Svend Auken]

med hr. Erhard Jakobsens aktive og konstante støtte har etableret et samarbejde med fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Mere end én gang har jeg hørt hr. Erhard Jakobsen både fra denne talerstol og i radioen give udtryk for nostalgiske følelser i forbindelse med sin egen ungdom. Mere end én gang har jeg hørt hr. Erhard Jakobsen fra denne talerstol give udtryk for ringeagt for demonstrationerne uden for Christiansborg mod den borgerlige regerings politik.

Derfor håber jeg, at mange af de arbejdsløse, bistandsklienterne, børnefamilierne, pensionisterne i dag lytter til og bider mærke i, med hvilken ringeagt deres situation behandles af hr. Erhard Jakobsen og centrumdemokraterne. De mennesker, der i dag skal leve for henholdsvis 1.700 kr. og 3.000 kr. om måneden, kan ikke bruge sammenligninger med hr. Erhard Jakobsens ungdom og tidligere liv, men de kroner og øre, de bedrestillede har til rådighed, kunne de måske gøre brug af. Fællesskabsfølelse med disse grupper er så fjern fra hr. Erhard Jakobsens verden, at jeg faktisk har meget ondt af det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Erhard Jakobsen anvendte noget af sin taletid på at forklare, hvor lidt der var at hente ved at lave en mere ligelig fordeling i dette land.

I socialdemokratiet er vi uenige i det synspunkt, at man har fundet den ideelle indkomstfordeling, når 2 pct. tjener næsten lige så meget som de 40 pct., der tjener mindst. Det var jo det, der blev illustreret ved hr. Erhard Jakobsens tal heroppefra. Vi mener tværtimod, at den afgørende skillelinje i den politiske strid går mellem dem, der er villige til at løse den økonomiske og sociale kriser problemer ved en mere ligelig fordeling både af indkomsterne, af formuerne og af arbejdet, og dem, der mener, at man alene kan løse fædrelandets problemer ved at give mere til dem, der allerede har mest. Det er præcis den sidste ideologi, som den regering, vi har for tiden, har slået sig op på.

Jeg skal gøre opmærksom på, nu hr. Erhard Jakobsen var i gang med tallene, at de 50.000–60.000 mennesker, der tjener mest, tjener meget mere, end hr. Erhard Jakobsen angav her, for det var skattepligtig indkomst, så vidt jeg kunne høre, men i hvert fald er der i denne gruppe lige så store fradrag, som der er skattepligtige indkomster, og i forhold til deres bruttoindkomst betaler de, der tjener mest, kun en tredjedel i skat. Det mener vi at der skal laves om på i den retning, at de skal betale mere. Regeringen mener det stik modsatte. Skatteministerens tanker om, at ingen skal kunne betale mere end 50 pct., betyder, at præcis denne gruppe, de 50.000–60.000 mennesker, der tjener mest, skal have en skattelettelse, og den ligger vel i størrelsesordenen 2–3 mia. kr.

Det er forskellene mellem den borgerlige regerings fordelingspolitik og den, socialdemokratiet står for.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Hr. Erhard Jakobsen vendte sig som sædvanlig imod vores oplysninger om, at denne regerings politik har til formål at tage fra de fattige og give til de rige. Af tidsmæssige grunde vil jeg kun tage et enkelt eksempel frem fra den pakke, som regeringen lagde frem, da den tiltrådte. Regeringen foreslog afskaffelse af ungdomsydelsen. Det er en indtægtsreguleret ydelse, der gives til indkomstgrupper mellem 80.000 og 110.000 kr. Den ønskede man erstattet af forhøjet og ekstra børnetilskud for aldersgruppen 16–17 årige. Det viste sig meget hurtigt, at man favoriserede indkomstgruppen omkring 170.000 kr. Denne gruppe havde nemlig aldrig fået ungdomsydelse. Nu skulle den pludselig have forhøjet og ekstra børnetilskud, mens en enlig mor med 1 barn i 80.000 kr.s indkomstgruppen mistede ca. 3.000 kr. Hvad kalder hr. Erhard Jakobsen en sådan politik for, hvis ikke det er at tage fra de fattige og give til de rige?

For en ordens skyld skal jeg sige, at jeg såmænd kunne komme med mange flere eksempler, og det er da også muligt, at vi kan blive provokeret så meget, at vi trækker flere eksempler frem.

(Kort bemærkning).